

ราชวิทยาลัย
อุฬารณ์

ข้อบังคับราชวิทยาลัยอุฬารณ์
ว่าด้วยประมวลจริยธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่รัฐจัดทำขึ้นและพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีประมวลจริยธรรมของหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมโดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบและการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ราชวิทยาลัยอุฬารณ์ในฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงมีพระประสงค์ให้ก่อตั้งขึ้นเพื่อสานต่อพระปณิธานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่มีพระประสงค์ให้ชาวไทยทุกคนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการดำเนินงานของราชวิทยาลัยอุฬารณ์ จะต้องอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการน้อมนำพระปณิธานมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ จึงได้จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของราชวิทยาลัยอุฬารณ์ขึ้น เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการยึดถือปฏิบัติ โดยนายกสภाराชวิทยาลัย กรรมการสภाराชวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนักศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และจริยธรรม อันดีเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงเพื่อเป็นการส่งเสริมคุณธรรมภายในองค์กรเพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรแบบอย่างด้านคุณธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และ (๑๙) แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยอุฬารณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมติสภाराชวิทยาลัยอุฬารณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เลขาธิการราชวิทยาลัยอุฬารณ์โดยได้รับมอบหมายจากสภाराชวิทยาลัยอุฬารณ์จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ราชวิทยาลัย” หมายความว่า ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“สภาราชวิทยาลัย” หมายความว่า สภาราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“นายกสภา” หมายความว่า นายกสภาราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“กรรมการสภา” หมายความว่า กรรมการสภาราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารักษ์ และวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬารักษ์ ซึ่งเป็นส่วนงานตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงส่วนงานที่ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์จัดตั้งขึ้นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“ผู้บริหาร” หมายความว่า เลขานุการ รองเลขานุการ และหัวหน้าส่วนงาน รวมถึงผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น

“ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานราชวิทยาลัยและลูกจ้างของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“นักวิจัย” หมายความว่า ผู้ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมทั้งแนวคิด มโนทัศน์ และวิธีการที่ใช้ ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมธรรมาภิบาลของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า หลักในการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ อย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและให้เป็นไปตามครรลองคลองธรรม ประกอบด้วยหลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิภาพ หลักคุณธรรมจริยธรรม หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อสามารถตรวจสอบได้ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและการแสวงหาฉันทมติ หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรมและหลักความเสมอภาค

“จริยธรรม” หมายความว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติหรือความประพฤติที่นายคณา
กรรมการสภา ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาพึงปฏิบัติเพื่อส่งเสริมชื่อเสียงและเพื่อเป็น
การรักษามาตรฐานการเป็นองค์กรคุณธรรมของราชวิทยาลัยให้มีความยั่งยืน

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภาราชวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย
และถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ นายคณา กรรมการสภา ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษา
ต้องประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของราชวิทยาลัย

ข้อ ๖ จริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักของราชวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความ
ภูมิใจในชาติและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความ
แตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ ซึ่งสถาบัน
พระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลอง
ธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และ
เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอุทิศให้
เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชวิทยาลัยและประเทศชาติ อุทิศเวลาให้ราชวิทยาลัยและมา
ปฏิบัติงานตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ ตลอดจนประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความ
สุภาพ มีน้ำใจ รักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล
ซึ่งกันและกันในทางที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๓) กล้าตัดสินใจ กระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และถูกกฎหมาย กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ยึดมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๖) ยึดมั่นมาตรฐานการทำงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งหน้าที่ไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณี

(๗) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยดี ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง ไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจเป็นการให้คุณให้โทษแก่เนักการเมืองและพรรคการเมือง

(๙) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในการปฏิบัติงานและในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมถึงรักษาภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยึดถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของนายกสภาและกรรมการสภา

ข้อ ๗ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว นายกสภาและกรรมการสภาต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) จริยธรรมต่อตนเอง

(๑.๑) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๑.๒) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง

(๒) จริยธรรมต่อกรรมการสภา

(๒.๑) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒.๒) มีทัศนคติที่ดี

(๒.๓) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการสภาด้วยกัน

(๓) จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษา

(๓.๑) ปฏิบัติต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียม

(๓.๒) กำกับดูแลราชวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน นักศึกษา และผู้รับบริการได้รับประโยชน์อันควรได้มากที่สุด

(๓.๓) ไม่เปิดเผยความลับของราชวิทยาลัย

(๔) จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๔.๑) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อมและบริเวณโดยรอบราชวิทยาลัยให้มีความปลอดภัยสูงสุดต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในราชวิทยาลัยและในชุมชน

(๔.๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของราชวิทยาลัยต่อสังคม

(๔.๓) เป็นผู้ชี้นำราชวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย

ข้อ ๘ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) จริยธรรมต่อตนเอง

(๑.๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามพระปณิธานนโยบาย และวัตถุประสงค์ของราชวิทยาลัย

(๑.๒) มีทัศนคติที่ดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด

(๑.๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม

(๑.๔) ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ

(๒) จริยธรรมต่อผู้ร่วมงาน

(๒.๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒.๒) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

(๓) จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย

(๓.๑) ละเว้นการประพฤติดนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย

(๓.๒) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของราชวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของราชวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

(๔) จริยธรรมต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

(๔.๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๔.๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของราชวิทยาลัยต่อสังคม

ส่วนที่ ๕

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๙ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยและจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว ผู้บริหารต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในความเป็นธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

(๒) ปฏิบัติต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน เคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๓) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของราชวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยรวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยโดยเคร่งครัดรวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจริยธรรมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานภายใต้ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ ๖

จริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๐ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยและจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว คณาจารย์ต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

(๒) ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อนักศึกษา ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเป็นคนดี

(๓) รับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาให้นักศึกษาให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

(๔) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ และสังคม

(๕) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมของการวิจัย

ส่วนที่ ๗

จริยธรรมของนักวิจัย

ข้อ ๑๑ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยและจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยแล้ว นักวิจัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคล หรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัย ต้องชื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรม เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

(๒) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลามีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ และต้องใช้จ่ายเงินทุนวิจัยตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยด้วยความซื่อตรง

(๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพและเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

(๔) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(๕) เคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

(๖) มีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือน ข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

(๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมทั้งจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

(๙) มีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ส่วนที่ ๘

จริยธรรมของนักศึกษา

ข้อ ๑๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามจริยธรรมของราชวิทยาลัยแล้ว นักศึกษาต้องปฏิบัติตามจริยธรรม ดังนี้

(๑) จริยธรรมต่อตนเอง

(๑.๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามพระปณิธาน และนโยบายของราชวิทยาลัย

(๑.๒) มีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมืองและผู้เกี่ยวข้อง

(๑.๓) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการสาขาวิชาชีพของตน

(๑.๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษา

(๒) จริยธรรมต่อผู้อื่น

(๒.๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๒.๒) เคารพและไม่ละเมิดผลงานของผู้อื่น

(๓) จริยธรรมต่อราชวิทยาลัย

(๓.๑) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่ราชวิทยาลัยและไม่ประพฤติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชวิทยาลัย

(๓.๒) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของราชวิทยาลัยอย่างประหยัด และคุ้มค่า รวมทั้ง ไม่นำทรัพย์สินของราชวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น

(๔) จริยธรรมต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

(๔.๑) รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๔.๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของราชวิทยาลัยต่อสังคม

หมวด ๒

คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมและส่งเสริมธรรมาภิบาลของราชวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมที่สภาราชวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ

(๒) เลขาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำของเลขาธิการ เป็นกรรมการ

(๔) หัวหน้าส่วนงาน เป็นกรรมการ

(๕) คณาจารย์ จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำของเลขาธิการ เป็นกรรมการ

(๖) ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ซึ่งไม่ใช่คณาจารย์ จำนวน ๒ คน โดยคำแนะนำของเลขาธิการ เป็นกรรมการ

(๗) รองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมาย เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจากผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย
จำนวนไม่เกิน ๒ คน ตามคำแนะนำของเลขาธิการ

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๑๓ (๑) (๓) (๕) และ (๖)
ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ และมีคุณธรรมจริยธรรม
- (๒) มีความประพฤติดี และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม
- (๓) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่เคยถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ตามข้อ ๑๓ (๑) (๓) (๕) และ (๖)
มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) สภाराชวิทยาลัยมีมติถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้
ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการ
มาตรฐานทางจริยธรรมประกอบด้วยกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและสภाराช
วิทยาลัยได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับ
วาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระเหลือน้อยกว่า ๙๐ วัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งให้มี
ผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และยังมีได้แต่งตั้ง
กรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมและให้คำแนะนำการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม
- (๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทาง
จริยธรรมต่อเลขาธิการและสภाराชวิทยาลัย

(๓) กำหนดแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษา โดยยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

(๔) ประมวลและวิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมเพื่อพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานและการให้บริการของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรม

(๕) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับนี้ ให้มีความเหมาะสม ทุกระยะ ๓ ปี

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภाराชวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ ให้นำข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ว่าด้วยการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภाराชวิทยาลัยเฉพาะเรื่องการประชุมมาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ต่อสภाराชวิทยาลัยเว้นแต่เป็นกรณีเรื่องเร่งด่วนหรือเป็นเรื่องสำคัญให้รายงานทันทีในโอกาสแรกทำได้

เมื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อสภाराชวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้วให้รายงานผลต่อคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) กำหนด

หมวด ๓

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๐ ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างทั่วถึง และเคร่งครัดโดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือคำสั่งอันจำเป็นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลจริยธรรมนี้

(๒) ดำเนินการเผยแพร่และอบรม ปลุกฝังจริยธรรมให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวาง ทั้งในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยและนักศึกษา ตลอดจนจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

(๓) คุ้มครองและประกันความเป็นอิสระ และเที่ยงธรรมของคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

(๔) กำกับและติดตามการใช้บังคับ และการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

(๕) ให้ความช่วยเหลือ และดูแลผู้ที่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม

(๖) ประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษา

(๗) ส่งเสริมและยกย่องส่วนงาน หน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย และนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดีและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๑ นายกสภา กรรมการสภา ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๒ นายกสภา กรรมการสภา ผู้บริหาร และผู้บังคับบัญชาต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านจริยธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย นอกจากต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้แล้ว ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่แต่ละสาขาวิชาชีพกำหนดด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีการกระทำผิดมาตรฐานทางจริยธรรม ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการ ดังนี้

(๑) หากเห็นว่ากรณีดังกล่าวอาจเป็นการกระทำผิดทางวินัย ให้ส่งเรื่องให้ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางวินัยต่อไป

(๒) หากเห็นว่ามิได้เป็นการกระทำผิดทางวินัยให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน ทำหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา โดยต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงหลักฐานโต้แย้งข้อกล่าวหาด้วย

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนหรือผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการสอบสวนอาจขยายระยะเวลาการสอบสวนได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๒๖ เมื่อได้รับรายงานจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณา ดังนี้

(๑) หากเห็นว่าไม่มีการกระทำผิดทางจริยธรรมให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) หากเห็นว่ามีการกระทำผิดหรือมีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่ากระทำผิดหรือผู้ถูกกล่าวหายอมรับว่าได้กระทำผิดทางจริยธรรมให้สั่งลงโทษให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของการกระทำผิด

ข้อ ๒๗ การกระทำผิดทางจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการผิดทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ ความประพฤติในอดีต

สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

การกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นการกระทำผิดวินัยและให้ถือเป็นเหตุที่อาจถูกถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งด้วย

ข้อ ๒๘ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนระดับ การเลื่อนเงินเดือน การโอนย้าย และการพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย ให้ผู้บังคับบัญชานำพฤติกรรมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๒ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๙ โทษทางจริยธรรม มีดังนี้

- (๑) สั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๓๐ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีนักศึกษา กระทำผิดทางจริยธรรม ให้อธิการบดีวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬาภรณ หรืออธิการบดีสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ
- (๒) กรณีผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัย กระทำผิดทางจริยธรรม ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ
- (๓) กรณีเลขาธิการ กระทำผิดทางจริยธรรม ให้นายกสภาหรือผู้ที่นายกสภามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ส่วนที่ ๓ การอุทธรณ์

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์การลงโทษได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งลงโทษ โดยการอุทธรณ์นั้นให้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษทางจริยธรรมโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร

ข้อ ๓๒ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) นักศึกษาถูกลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อเลขาธิการ

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในราชวิทยาลัยอุบลราชธานี ให้อุทธรณ์ต่อนายกสภาหรือผู้ที่นายกสภามอบหมาย

(๓) เลขาธิการอุบลราชธานี ให้อุทธรณ์ต่อสภาราชวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๓๔ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ

คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

มีธ มหานนท์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิติ มหานนท์)

เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์